СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

БАЧУТЬ ЧУЖЕ ПІД ЛІСОМ, А СВОГО НЕ БАЧУТЬ ПІД НОСОМ.

Соннік, Мін.

Товаришу Редактор!

Не відмовте помістити мої замітки в нашій пролетарській часописи "Укр. Роб. Вістях".

Рік вже, як я перебуваю на фармах і мав нагоду придивитись до людського житя і до його свідомости. Придивляючись до того "житя" часами хочеть ся плакати над тою страшною несвідомістю. Але вже не диво звичайним темним людям, які ні в чім не розбирають ся. А ось "інтеліґенти", редактори ріжних патріотичних газет, також один другому перегризають горло. Поминувши вже те, що все "лихо на світі через большевиків", українська чорносотенна еміґрація в Відни та Берліні жереть ся між собою. Американська і канадійська укр. чорносотенна преса передруковуючи матеріяли зі старокраєвих газет і собі за "старшими братами" починає одна другу гризти. І тепер їм так покрутилось в головах, що вони самі не можуть виплутатись зі своїх "троблів". А тут де не повернуть ся, большевики не дають спокою. В Берліні, студенти збольшевичились, з Канади на Україну виїжджають робітничі комуни, і чорна сотня божеволіє зі злости.

"Укр. Голос" накидаєть ся на тт. Поповича і Німиловича, чому вони самі не їдуть до "московського раю". "Укр. Голосови" дуже хотілось ся, щоби з Канади виїхали передові робітники, які є сілю в оці чорної сотні. Українські передові робітники не боять ся їхати на Україну і поїдуть, але тепер вони так само потрібні в Канаді, як і на Україні і "У. Г." се дуже добре знає. А от Петлюра з своїми союзниками Врангелем, Балаховичем і польською шляхтою все збираєть ся йти "освободжати" Україну і ніяк не може зібрати достаточної армії. І чому "патріоти" не йдуть помагати? Чому на кождім кроці верещать "душу й тіло ми положим", а в дійсности навіть пальцем в роботі не кивнуть? Отже, "панство" з Доферін Евню, чому не їдете до Тарнова та до Варшави? Таж там ваша вся родина й Україна. Виж ненавидите большевиків, а в Тарнові і Варшаві якраз збирають ся ті українські "патріоти", що разом з Врангелем, Балаховичем, Савінковим приготовляють ся йти на Україну. Їм таких командантів, як ви, дуже треба.

Так, так, робітничі комуни тепер мають куди їхати і вони знають чого вони туди їдуть. І тому ви на них відаєте. Ви кричите, що большевики догосподарились, що міліони гинуть з голоду. Так, там цілими роками білогвардійські банди, як "свої рідні" так і чужі нищили все господарське житє, яке напослідку докінчила ще й посуха. Отже там є голод. А чому ви, редактори чорносотенних шмат, нічого не скажете про те, що в Канаді, де не було посухи, ні білогвардійських погромщиків, робітники по містах пухнуть з голоду? Чому фармер, якому не висохло і банди обійстя не спалили, каже до дітий: "уважайте діти, бо мама спекла послідний хліб, а купити нема за що". Чомуж фармерови купувати хліб, коли він сіє і оре і йому вродило? А тому, що врожай забрала компанія за довг, тому що навіть фарма заморгечована і фармер дрожить, щоби завтра його зовсім не викинули з фарми.

В такім стані находить ся тепер фармерство не тільки бідне, але навіть середне. І се не в краю большевизму а в краю "демократії". А про стан робітництва нема вже що й думати. "Укр. Голос" хоче вибороти таку "самостійність" Україні, яку має Польща. А спитайте польського селянина і робітника, як їм там поводить ся в "niepodleglej" та як виглядає та польська "niepodległość". Про се добре відомо редакторам "Укр. Голосу", як відомо їм про "благодаті" фармерства в Канаді, але вони бачуть чуже під лісом, а свого не бачуть під носом.

Петро Кончило.

ПІЗНАЙТЕ ПЕРШЕ СЕБЕ, А ТОДІ СУДІТЬ ДРУГИХ.

Едмонтон, Алта.

Прочитав я в "Укр. Голосі" допись з Едмонтону п. н. "Велика чвірка", в котрій якийсь "сусід" називає робітнихів темняками, що ті робітники що працюють фізично більше ні до чого не здатні, лише до біги і шуфлі. Справді заболіло якогось панка, що робітники можуть працювати не тільки фізично, але також на полі просвіти. Панків дуже обурює, що робітники обходять ся без їх помочі, що не допускають сих панків до своїх шкіл при товариствах і вони починають репетувати на шпальтах "учительських". Перечитавши писанину того панка в "Укр. Голосі" я побачив, що сей панок сам не перейшов ще тої науки, яку він перечисляє в своїй допись. Панок думає, що тільки в "наукових інститутах" та грейдах жерело всіх мудрощів, а позатим ніде инше. Крім того, наука, по думці дешевого паничка, се привілея панів, або тих, що обтрясли робітничий порох від своїх ніг і записались до "наукового". Але наука для робітника? Хто се бачив? А робітник, тимчасом не слухає "панської" ради, а йде своїм кроком вперед. Йде в літі до біги, до шуфлі, а зимою до науки, тільки не до "наукового" між "паничків", але до робітничого товариства.

Лихо в тім, що паничі самі також ніяк без робітника не обійдуть ся. Ось, приміром, істнує в Едмонтоні студентське товариство ім. А. Коцка. Устроюють сі студенти якебудь підприємство, то розсилають запрошеня, щоби зібрати робітників, бож треба, щоби підприємство поплатилось. Так вони почали були слати запрошеня навіть на мою адресу, запрошуючи мою жінку до себе на забаву, де я листовно звертав їм на се увагу. Або коли з Беверлей післали до бурси двох людий, щоби хто небудь зі студентів йшов учителювати, то там відповіли, що в Беверлей люди всі не думають національно. Отже після паньских виводів виходить, що коли люди "не думають національно", то не варта вчити їх дітий української мови. А коли беверлейці взяли за учителя робітника, то вони почали сичіти, говорячи, що той учитель вчить дітий називати своїх батьків товаришами. Тим часом моїх двоє дітий ходили до школи і нічого подібного не чули. Так, так, "паничики" уміють по паньски й брехати.

Т. Березюк.

МОНТРЕАЛЬСЬКА ГОП КОМПАНІЯ.

Монтреал, Кве.

В "Укр. Голосі" з 15. марта є поміщена допись, під якою стоїть підпис Гелена Чупрун, секр. петлюрівського т-ва ім. М. Драгоманова.

Перше всего я хотів би спитати, де були очи тої Гелени тоді, коли вона підписувала ту допись і чи взагалі вона її підписувала. Так кождий, хто знає Гелену, а хто читав сю допись, то сміяв ся, бо певний, що та Гелена не зліпить як слід одного реченя. Вона про ту допись хіба тільки знає те, що рада була, що її імя буде в газеті. Писали сю допись "інтеліґенти" з т-ва Драгоманова. І власне се не допись, а черговий пашквіль на робітниче т-во "Воля" в Монтреалі. Чорносотенці не мають до чого вчепити ся, то чіпляють ся до дівчат членкинь т-ва "Воля". Товариство гордить ся тими членкинями, що стоять і працюють в товаристві, що помагають робітничій справі, що закидані ролями для представлень. Вони в товаристві не тому, щоби вивідувати а відтак хвалитись, кілько котрий член має тисяч в банку. Товаришки членкині т-ва "Воля" не чекають і не надіють ся на батька Петлюру, що прибуде їх визволяти з неволі, але самі працюють над своїм визволенем від всяких петлюр. Ся тепленька компанія, що гуртуєть ся в т-ві Драгоманова, і яка підписуєть ся на своїх оголошенях з козячим... чи то, з козацьким привітом, якраз за для бизнесу і членкинь тримаєть ся в товаристві.

Накидаєть ся ся козяча братія на т-во "Воля", що там є кацапи і Жиди і що т-во співає кацапські і жидівські пісні. Так, товариство співає ріжні пісні, бо уміє, а от ви то не умієте не тільки "кацапських", але і українських. Та ся козяча компанія не тільки виписує пашквілі на робітників, але вона отверто глумить ся над Т. Шевченком, над котрим кадить кадилами в день річниці та служить панахиди. Дня 12. марта вложила ся компанія в домовину якогось блазня, а відтак той підносить голову і кажуть, що то Шевченко воскрес. А "воскресший" той блазень починає насамперед накидатись на робітників. Ось до якої дурноти доходять сі двоногі істоти.

Ся зграя робить, що тільки в її силі, щоби перешкодити роботі робітників, зорґанізованих в товаристві "Воля". Але їм се не вдасть ся. І робітники їм не вірять. Грають сі "козаки" "Гриця" і пишуть в анґлійській ґазеті, що хочуть показати чужинцям українські національні строї, а показали дикунів. І не таким блазням перешкодити товариству "Воля" в його роботі. Ми не ходимо і тисячами в банку членкинь з инших товариств не перемовляємо, як також наші товаришки за тисячами не гонять ся. Вони добре знають, що через золото сльози лють ся. На се здібні тільки недолюдки з т-ва Драманова.

Н. Семенович.

"УКР. ГОЛОС" ОБОРОНЕЦЬ БАНКРОТІВ.

Ленюк, Алта.

Думаю, що товариці видавці "Укр. Роб. Вістий" не відмовлять місця і на мою допись, а котрій я хочу оповісти, як то я, жиючи на фармах в далекій закутині Ленюк, мав нагоду переконатись, як "Укр. Голос", що друкуєсь аж у Вінніпегу, обороняє банкротів.

Минувшого року я післав кілька дописий до "У. Г." і редакція їх містила на сторінках своєї часописи. В дописях я описував про житє-буте укр. фармерів в дооколичних місцевостях Ленюк. Містила, значить — дописі були добрі. Та послідна була не добра і пішла в кіш. В сій послідній я описав дещо про місточко Вегревіл, а в тім "дещо" я згадав і про упадок славної "Народної Торговлі". Згадуючи про упадок "Народної", я ні накого не накидав ся безпідставно, тільки писав те, що чув від деяких клерків, які робили в торговлі. І я не описував всего так, як чув, але так з подалёки, бо знав, що видавці "Укр. Голосу" і директора торговлі — се братія одного крою. Отже сумнівав ся о поміщене дописі, если вона буде острійшого змісту. Та і "мягкого" змісту не помістили. Значить, обороняють банкротів. Ніхто не сміє описувати про таке ганебне діло та ще й в "Укр. Годосі". "Укр. Голос" написав би, що се "святе", "народне" діло, та тільки біда, що забогато вже є таких людий, яким годі замилювати очи.

Пізнійше помістив "Укр. Голос" допись Н. Гавинчука, в якій дуже в скороченю було подано, що торговля упала через брак досвіду в бизнесі. Під дописею була заява редакції, що в невдовзі П. Зварич дасть точне справоздане про те, що спричинило упадок торговлі. До нині того справозданя не було.

Як забогато правди було би в тім справозданю і чи вдоволило би воно людий, то се ще питане. А того справозданя мабуть і не буде, бо директори будуть бояти ся, що ним тільки розранять ту рану, яку завдали шерованцям і довіреним і відновлять те гомоніне і обурене проти себе, яке було минувшого року.

Люди гомоніли. Де лице зійшло ся кількох, то зачинали і кінчали бесіду про торговлю. Одні нарікали, другі оправдували, одні кляли, другі жалували. Так тревало цілий рік. Тепер почало вже притихати. За кілька літ і цілком забудеть ся. Буде так, як сказав М. Яцків в книжці "Огні горять": "Нема на світі такого лиха, щоби час не направив, не приспав". Час приспить і справу торговлі. А бувшим директорам сего і треба. Вони знова будуть притендувати на великих будівничих "народних інституцій", знова будуть хвалитись своїм незрівнаним досвідом в бизнесі і знова будуть продавати шери і принимати вкладки (депозити).

А поки се буде, ви, фармері і робітники, шпаруйте кождий цент, а опісля будете жити з дивідендів і проценту. Чи справді ви так зробите? Глядіть же! Не забувайте того, що ви пережили.

Друге моє переконане, щодо становища "У. Г." в таких справах, то був випадок з катальогом сценічних приборів, який я одержав з Вінніпегу. В нашій околиці є товариство, яке відограє представленя і йому бракує ґардероби. Я представив той катальоґ перед членів і вони рішили, щоби спровадити ґардероби бодай за 25 долярів. Мені припоручено було написати за тим, що треба. Та заким післати гроші я постановив перше довідатись, чи справді є така фірма в Вінніпегу. Отже я запитав писемно редакцію "Укр. Гол." Чекав 6 тижнів на відповідь і не дістав нічого. Вже хотів посилати гроші, бо думав собі, що если би щось теє... то редакція відповіла би, остерігла. Однак ще вагав ся і написав до редакції "Укр. Роб. Вістий", а відтам відписали, що склеп сеї фірми вже запертий другий місяць. Чи може зле переконане?

Єслиб я був не писав ще в друге місце, то чи отримали би ми були що за свої гроші? Ех, мой, мой, мой!

Н. Храпко.

"СВІЙ ДО СВОГО".

Евелин, Саск.

Хвальна Редакція "У. Р. В."!

Чи не моглиб ви дещо мені порадити в слідуючій справі. В сій місцевости працює С. Сисак, який походить з Тернопільського повіту. Ще в лютім 1920 року він вислав до своєї жінки до старого краю $50.00 через "Провіденс банк". А вислав він їх через той банк тому, що оголошене того банку містило ся в "Канадійськім Українци". Головою того банку був Роман Кремар і Сисак отримав від того банку ресіт на 5.000 австрійських корон. Жінка С. Сисака тих гроший ніколи не отримала. І ось що тепер робити? Чи то правуватись, чи навіть нікому нічого не казати. Я дуже просив би "Укр. Роб. Вісти" помістити про се бодай на сторінках часописі, щоби хоч люди знали. С. Сисак не уміє ні читати ні писати, але є досить щирим чоловіком і передплатникам "Укр. Роб. Вістий", другі йому читають.

Жінка Сисака померла в старім краю майже з голоду, не дочекавшись тих 5.000 корон. Я можу, на ваше бажане, вислати вам лист того банку, в якім з банку до Сисака пишуть, що ті гроші забрав Роман Кремар і подають його адресу на Пэлсоч стріт. Почтар звідси писав до него кілька листів, але він навіть не відписує. Тож я прошу вас помістити се в ґазеті для загального відома, як також посилаю за 3 ц. марку і прошу дати якунебудь в сій справі інформацію.

Здоровлю, Гр. Смаль.

НА ПЕРЕДОДНІ МАЙНЕРСЬКОГО СТРАЙКУ.

Корбін, Анта.

До вас, товариші майнери, я хочу сказати сих пару щирих слів і вашу увагу, як свідомих робітників, я хочу звернути на ту нашу боротьбу, яку приготовляють для нас "вуглеві барони" і яку ми повинні стрінути завзятем дійсно свідомих робітників.

Товариші майнери!

Ми живемо в часї, де поза буржуазними кулїсами приготовляють ся для майнерів всякі панські "демократичні" несподївані благодати, якими час від часу пани обдаровують майнерів. Боротьба, яка нас жде, буде тяжкою боротьбою. Вуглеві барони, маючи до свого розпорядженя не тільки державний апарат з поліцією і військом включно, але також і продажних майнерських лїдерів, будуть бороти ся завзято всїма способами, ділаючи на майнерів із зовні і з внутрі. Майнерські лїдери на своїх конференціях плачуть крокодилячими сльозами над тяжкою недолею майнерів, а на дїлї перед всякими буржуазними пахолками заявляють, що майнерська юнія не буде домагати ся шістьгодинного дня працї і пять днів на тиждень в гірничім промислї. Дальше сї гандлярі майнерською скірою заявляють, що если властителї не згодять ся на переговори, то комітет зможе предложити їм ріжні уступки зі сторони майнерів. Отже чуєте, товариші майнери! Вони вже готові йти на уступки, тільки не мають кому їм предложити, бо властителї не хочуть переговорювати.

Товариші майнери!

Коли ми хочемо надалї вдержати свої попередно завойовані позиції і свій кусок хлїба, то мусимо добре слїдити за своїми теперішними лїдерами і не позволити їм торгувати нашою скірою, як се вони робили вже много раз. На услугах буржуазії стане вся капіталїстична і запроданча преса і буде намовляти нас до уступок, буде грозити нам. Шпіони і инші слуги буржуазії будуть снувати ся між нами і старати ся зломити або спровокувати страйк. Але ми повинні бути обережні і добре дивитись, з ким маємо до дїла. Вуглеві магнати подали собі руки і будуть солїдарно стояти проти нас. Ми повинні взяти з них примір і подати собі руки і солїдарно як один стати проти них в обороні своїх елементарних прав. Хтож посміє нарушити нашу солїдарність, з тими ми повинні поступити коротко і безцеремонно. Ми повинні вишвирнути таких з своїх рядів, як нїкчемних зрадників. Станьмо, товариші майнери, солїдарно і дружно з обороні своїх інтересів проти експльоататорів, бо в солїдарности і єдности наша побіда.

Н. С—й.

ТАКОЖ ЖИТЄ!

Дом Майн, Онт.

Товаришу Редактор!

Посилаю вам $4.00 передплати і $1.00 пресового фонду на "Укр. Роб. Вісти" і хочу сказати кілька слів про "житє" майнерів сеї місцевости. Працюю я в сїй місцевости вже два місяці і мав нагоду приглянутись до житя майнерів. Тепер відправлено тут з роботи велике число робітників, що працювали в золотих майнах. Тяжко працювати в тих камяних норах, а многі з відправлених робітників працювали тут через довгий час. Але що з того? Пішли майже всї без цента. Не тому, що нічого не заробили, а тому, що весь зарібок програли в карти і віддали за самогонку. А тепер не один почухав ся в потилицю, бо роботи нема, а в кишенях вітер. А коли були гроші, тодї і не приступай до него. Тодї фляшки порожні летїли з кемпи через вікно, а по кутках йшов покур. Коли була яка збірка на голодуючих, або для хорого товариша, то до них і не приступай, бо перебеш "лак". До такої підлоти доходили, що зривали зі стїн оголошеня на представлене, яке гралось на поміч голодуючим Приволжа.

І се робили робітники. А нинї чухають ся, бо нема цента за душею, нї роботи. Так, так, товариші, не завсїгди котови мясниці. Ви сміяли ся з тих, що ходили без роботи тодї, як ви робили і зароблене пропивали та програвали. Але свідомий робітник нинї з вас не сміеть ся. Бо над такими треба плакати, а не сміятись. Свідомий робітник готовий нинї протягнути вам руку помочи, але не для того, щоби дати вам спромогу знова засїсти за карти та за самогонку, а для того, щоби освідомити вас, щоби ви стали в ряди свідомих зорґанізованих робітників. Так опамятайтесь бодай хоч тепер!

Майнер.

ПЕРЕСТОРОГА.

Салт Сте. Мері, Онт.

Тут появила ся шайка бувшого асекураційного аґента, який попередно швендяв ся по західній Канаді, а тепер прибув сюди та сформував "дирекцію" для заснованя "голсейлу" з "реґсами". І вже ся "дирекція" збирає ся в мандрівку по сходї Канади між робітників продавати шери. Товариші! Уважайте на сих панків, сих кишенкових аґентів і коли вони появлять ся у ваших місцевостях з шерами, то гоніть їх на чотири вітри. Тримайте свої центи при собі і не підпускайте до себе сих паразитів.

Робітник.

Дромгелер, Алта.

Подаючи отсих кілька рядків до "У. Р. В." про тутейшу місцевість, не маю я на думці щось перехвалювати, або переоцінювати. Бо як пословиця каже: "Хвальба сорочки не дасть". Але дивлячись на рух і поступ робітників і робітниць (головно українських) в так важкий час, то справді хочеть ся дещо і сказати. В неділю 12. марта вечером відбув ся концерт в У. Р. Д. в Дромгелер, на котрім людий було по береги. За сей концерт належить ся признане товаришам і товаришкам, котрі брали участь в співі і оркестрі під проводом т. Патека.

Також дорослі тт. і т-ки знаменито вивязались зі своїми деклямаціями, але се все більше звичайне. Найбільше враженє на публику зробили своїми деклямаціями малі ученики і учениці з дїточої школи при У. Р. Д., між котрими деякі вивязались надзвичайно добре. Не одному батькови або матері з радости і сльоза покотилась, побачивши на сценї 7—8 лїтну свою дитину, як та гордо, сміло деклямує поезії, в котрих відкриває всї злочини наших ворогів, як також накликує всїх робітників до єдности, щоб спільно побороти ворога, котрим є сучасний капіталїзм. Публика засипала дїтий грішми, чоколядами і довго тревалими оплесками. Не один батько і матїр, які виховані в убожестві і покорі, не могли надивуватись, де тільки смілости і відваги набралось в їх дїтий, чого в них, родичів і до сего часу нема.

Однак треба розуміти, що все залежить від вихованя. Отже тому ми, робітники, повинні звернути увагу в орґанізації не тільки на дорослих, а також і на дїтий. При кождій філії, відділї Стоваришеня У. Р. Дім повинна бути дїточа школа і виховувати дїтий в дусї пролетарськім, на добрих пролетарських борців. Бо в наших дїтях наша будучність.

Імена жертводавців, що зложили свої жертви підчас концерту на У. Р. Дім в Дромгелер:

С. Ангел $4.00; по $2.00: П. Макар, Д. Пентелюк, І. Кузик, І. Костинюк, М. Левіцкі, В. Чиплик; по $1.00: Д. Гоменюк, І. Підбурачинський, Д. Желтельний, І. К., Н. Веренька, П. Галущак, Н. Чичун, Д. Небога, В. Семотюк, М. Підрущкі, Д. Іванійчук, Ф. Тимощ, П. Довганюк, Н. Ґордашко, Ф. Жарскі, Н. Кобивка, Г. Ґалан, Н. Дилявський, К. Бояновський, І. Кузик, Н. Тимляк, П. Захарчук, т-ка М. Юхим, Ю. Ганюк, Ю. Церковняк, Е. Д. Семотюк, М. Цикавий, Д. Скочеляс, т-ка А. Топольнійцка, Е. Лупул, Д. Кошман, М. Берегулька, І. Стафа, Е. Повел, М. Повросніік, В. Вацко, І. Мельник, Ю. Макух, Т. Паранчин, Г. Додук, С. Никифоряк, Т. Семака, І. Кадук, П. С. Меронюк, І. Юрійчук; по 50 ц.: Д. Оробець, Н. Ґіль, І. Барабаш, М. Мельничук, т-ка М. Жарська, Ю. Шпіляк, І. Fauls, М. Мелешко; т-ка М. Вацко 25 ц.; Безіменних 2.50

Разом $67.75

В імени У. Р. Д. всїм жертводавцям складаю сердечну подяку.

П. Смеречинський.

Торолд, Онт.

Заходом Філії Укр. Роб. Дому ім. Т. Шевченка в Торолд відбуло ся в неділю 19. марта представленє п. н. "Священикова толока" і концерт. Аматори зі своїх роль вивязали ся дуже добре. Вступне слово виголосила т-ка Барановська, яка пояснила значінє і ціль місцевої орґанізації, а також значінє представлень і концертів.

Концерт випав вдоволяючо. Співи і деклямації публика витала дружними оплесками. На закінчене говорив т. І. Левченко, котрий в довшій промові пояснив, що то є Радянські Републики і їх значінє до пролетаріяту цілого світа, як також пояснив чому чорна сотня так ненавидить робітничі републики і чому вона так на них бреше.

На піддержане дїточої школи зложили свої жертви слїдуючі товариші:

А Василик $2.00; по $1.00: І. Божигора, Г. Ганковський, Ф. Лучка, Т. Мостовий, Т. Слободян, Т-ка Томчук, Я. Анонійчук, Л. Гевко, Я. Коцюлим, П. Мац, Gim Kinapily, В. Користіль, Jan Fedora; В. Т. 60 ц.; М. Солик 55 ц.; по 50 ц.: Г. Захарків, О. Миколюк, О. Шафійчук, Т. Павлюк, І. Козуб, т-ка Барановська, т-ка Татарнюк, Я. Татарнюк, П. Мусат, М. Остафійчук, т-ка Кушнір, С. Сава, О. Филипчук, І. Ленівський, т-ка Терентяк, т-ка Левінська, І. Кудрик, Ю. Терещин, т-ка Фитета, М. Фонтиняк, М. Ногас, т-ка Коростіль, Сам Koribzek, т-ка Рутка, М. Гевко, І. Вовчук, В. Дерій; т-ка Марчин 35 ц.; по 25 ц.: К. Янїчевський, С. К., А. Романські, Т. Швада, А. Стебліш, А. Султан, т-ка Салик, П. Зелїнські, Н. Н., Н. Н.; Юлїя Стечишин 5 ц. Разом $32.50.

Всїм жертводавцям щира подяка.

М. Гевко, секр.

Оттава, Онт.

Сим даємо до відома товаришам членам Стоваришеня Укр. Роб. Дім, що дня 26. марта засновано при відділї У.Р.Д. в Оттаві комітет з трох членів, який має занимати ся збіркою жертв а часами і устроювати підприємства на поміч потерпівших від яких небудь випадків товаришів в Канаді. Ми, як свідомі зорґанізовані робітники, не повинни забувати за товаришів, котрих навістило якесь нещастє і котрим потрібна поміч. Відзиваємо ся до вас, товариші робітники, що зорґанізовані в робітничі товариства, позасновувати такі комітети помочі потерпівшим товаришам, бо сего вимагає робітнича солїдарність. Нехай для нас буде на дїлї клич: один за всїх, всї за одного.

З товариським привітом,

П. Гайдейчук.

ПОМІЧ ДЛЯ ХОРОГО ТОВАРИША СВІДЕРСЬКОГО.

Тибер, Алта.

На хрестинах в т. Н. Корси 26. марта тт. С. Берлад і І. Лупул пригадали присутним товаришам просьбу т. Свідерського о поміч і закликали товаришів помочи товаришеви в тяжкій бідї. Присутні відкликнули ся і зложили $17.25, які то гроші відослано на адресу т-ки Д. Свідерської в Корбін. Товаришам жертводавцям щира подяка. Кличем товаришів з инших місцевостий не забувати про тих наших товаришів, які опинились в критичнім положеню.

С. Берлад і І. Лупул.

Мішел, Б. К.

Сим даю до відома, що я отримав через т. І. Горбатюка від товаришів з Торонто $28.70 для хорого т. І. Турика і переслав гроші до згаданого товариша. Товаришам складаю щиру подяку за жертву і пригадую товаришам, що т. Турик вже сам повідомляв на сторінках "У.Р.В.", щоби більше для него гроший не збирали, бо є справи важнїйші, які вимагають робітничих жертв. Т. Турик чуєть ся здоровшим і вже сам собі дасть раду.

З товариським привітом,

С. Лазарук.

Форт Францес, Онт.

На поміч хорому товаришеви І. Турикови зібрано у Форт Францес $6.75, які зістали переслані на адресу, подану в "Укр. Роб. Вістях". Всїм жертводавцям щира подяка.

П. Мітран, колектор.

ПОВІДОМЛЕНЄ.

В виду того, що кореспонденція до нашого Відділу У.Р.Д. приходить на ріжні адреси, повідомляєть ся всїх, що від тепер адреса У.Р.Д. в Тімінс буде така:

Ukrainian Labor Temple
Box 760,
Timmins, Ont.

Товариші! Коли зміняєте своє місце побуту, подавайте завсїгди свою стару і нову адресу. Сим заощадите богато часу для адміністратора і скорше дістанете часопись на нову адресу.

ТІЛЬКИ ТРОЄ.....

з 50.000 вмираючих кождого дня з виснаженя, від мученичої, головоді смерти.....

Слезами, стонами і благанями о кусок хлїба покриті голодуючі райони Радянської Федерації.

Голодують і вмирають в Татарській Радянській Републиці; голодують і вмирають на Приволжу і в Українській Радянській Републиці, голодують і вмирають в Кримській Радянській Републиці.

ГОЛОДУЮТЬ, ПУХНУТЬ І ВМИРАЮТЬ!

Чи можемо ми мовчати?
Нї! Тисячу раз нї!
Тож скорше на поміч!
Смерть не жде нї мінути!
Скорше до дїла, товариші!

CANADIAN FAMINE RELIEF COMMITTEE
for the Drought Stricken in Soviet Russia.
P. O. BOX 3591, STA. B., WINNIPEG, MAN., CANADA

Новість! Вест Форт і околиця!

Т-во "Зап. Січ" виставляє драму в 4-ох діях В. Винниченка з житя революціонерів на Україні

"БАЗАР"

в великодний понеділок, 17. цвітня, с. р. в Нар. Домі у Вест Форті.

Дія І. Полянка. Дія II. Тюрма. Дія III. Кімната змовщиків. Дія IV. Тюремні мури. Ніч.

Початок о год. 8.15 вечером. Вступ 35 центів.

ПОШУКУЮ свого брата Янка Візїнського, з села Ясенів Пільний, повіт Городенка, Галичина. Має перебувати десь в Алберті. Я приїхала зі старого краю і була коло тата чотири місяці. Тепер тато помер і я лишилась сама в сім краю сиротою. Хто про него знав би або він сам хай напише на адресу:

Jozefka Wizinska
Box 588
(27) Cobalt, Ont.

ПОШУКУЮ свого мужа Петра Іванишиного (тут пишеть ся Вансон), з села Гриновець, повіт Товмач, Галичина. Оставив мене в Торонто з маленькою дитиною 10 місяців тому назад. Мав би перебувати в західній Канаді. Хто би про него знав або він сам хай напише на мою адресу:

Martha Wanson
52 Terauley St. in Rear
(28) Toronto, Ont.

ПОШУКУЮ свого товариша Стефана Візїнського, з села Ясенів Пільний, повіт Городенка, Галичина. Хто про него знав би або він сам хай зголосить ся на мою адресу:

John Abramyk
Box 193
(27) Schumacher, Ont.

Я ПРИЇХАВ зі старого краю і пошукую Михайла Марусина. Хто про него знав би або він сам хай напише до мене на адресу:

Petro Tutka
228 Bourgeous St.
(29) Montreal, Que.

ПОШУКУЮ своєї жени Зойки Масіян, родом Албота, з села Кабин, повіт Заставна, Буковина. 1914 року перебувала в Оттаві. Хто про ню знав би або вона сама хай зголосить ся на мою адресу, а дістане $5 нагороди.

John Mysijan
Box 1407
(30) Welland, Ont.

ПОШУКУЮ, в дуже важній справі своїх синів Петра і Василя Копяка. Перебувають десь в провінції Алберті. Хто би знав про них або вони самі зголошуть ся на адресу:

John Kopiak
(28) P. O. Lavoy, Alta.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

"МОЛОТ"

сатирично-гумористична часопись

Передплата — $2.00 на рік, 10 цнт. поодиноке число.

Адреса:

"MOLOT"
414 East 9th Street,
NEW YORK, N. Y.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одиноку українську робітничу ґазету на еміґрації в Европі

"НАШУ ПРАВДУ"

орґан Комуністичної Партії Сх. Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади виносить $2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу:

"NASHA PRAWDA"
Postfach 53, Postamt 65,
WIEN, VIII., AUSTRIA.

ЧИТАЙТЕ! ЧИТАЙТЕ!

"УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТИ"

"Українські Щоденні Вісти" — се одинока робітнича часопись в Злучених Державах, яка обороняє інтереси українських робітників на еміґрації перед нападами українських чорносотенців і шахраїв, котрі знаходять ся в Америці і Европі.

"Українські Щоденні Вісти" пишуть про робітничий рух і житє робітників по всїх кутках світа.

Кождий укр. робітник і робітниця повинні читати "Українські Щоденні Вісти".

Передплата в Злучених Державах і в Канаді:

На рік	$7.00
На 6 місяців	3.75
На 3 місяці	2.00
До Европи на рік	10.00

Шліть передплату на понизшу адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS
502 East 11th Str., — — — New York, N. Y.